

ת"פ 3585/12/19 - מדינת ישראל נגד יונתן שלמה סימסון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 3585-12-19 מדינת ישראל נ' סימסון

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ג'סיקה קובורסי
נגד
הנאשם: יונתן שלמה סימסון
ע"י ב"כ עו"ד מנשה סלטון

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע עבירה של **תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש**, לפי הוראות סעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום המתוקן התגוררו הנאשם ובתו של נפגע העבירה (מ' וד', בהתאמה) בבניין ברחוב ברמת גן. מ (נפגע העבירה) הוא יליד שנת 1951, זקן ותשוש נפש. הנאשם הוא יליד שנת 1978.
3. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 06.06.2019, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, שהה ד' אצל בתו, מ'.
 - בשלב מסוים ביקש ד' להאכיל חתולים שנמצאים בחצר, וכך עשה. מיד ובסמוך הגיע למקום הנאשם והחל להתעמת עם ד' בעניין האכלת החתולים. הנאשם התקרב אל ד', אשר הניח את ידו על חזה הנאשם כמבקש להרחיקו ממנו.
 - בתגובה תקף הנאשם את ד' בכך שהכה בפניו בשתי מכות אגרופ. הנאשם חדל ממעשיו רק כאשר מ' יצאה מדירתה וצעקה עליו.
 - כתוצאה ממעשי הנאשם נפל ד' לרצפה, נשברו משקפיו, וכן נגרמה לו חבלה של ממש בדמות דמם תת-לחמי משמעותי. בעקבות זאת פונה ד' לבית החולים, נזקק לניתוח חירום בעיניו, ושוחרר לאחר שני ימי אשפוז.
4. לאחר מספר דיונים מקדמיים הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן שעובדותיו צוינו לעיל. כתב האישום תוקן בכך שהושמטה ממנו טענת-עובדה הנוגעת לחומרת החבלה שנגרמה לד', דהיינו: הטענה שהפגיעה הובילה באופן מידי לאיבוד ראייה חד בעין שמאל.
5. לעניין הענישה עתרו הצדדים במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן. המאשימה הודיעה כי

בכפוף לקבלת תסקיר חיובי תגביל את טיעוניה לארבעה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי קנס ופיצוי. עוד הוסכם כי הסניגור יהא חופשי בטיעוניה.

6. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירה בה הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, שכתירת ההגנה יבחן בין היתר את האפשרות להסתפק במאסר מותנה לצד של"צ. עם זאת, הובהר כי אין בהחלטה אודות קבלת תסקיר משום קביעה כלשהי באשר לעונש הראוי, עליו יחליט בית המשפט רק לאחר שמיעת מלוא הראיות והטיעונים לעונש (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 20 ואילך).

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

7. תסקיר שירות המבחן (מיום 19.06.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1978 (בן 44 שנים כיום). הנאשם פרוד מאשתו ואב לשתי בנות קטנות (בגילאי שלוש ושבע), בעל תואר ראשון בהנדסת חשמל ותואר שני בהנדסת חשמל ומחשבים. מזה כשנה עובד הנאשם בחברת היי-טק בתפקיד מהנדס. הנאשם שיתף, והציג אישורים, על כך שמשנת 2017 הוא מצוי במעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי בשל הפרעה טורדנית-כפייתית, שבגינה הוא גם מצוי בטיפול פסיכולוגי.

8. בהתייחסותו לעבירה תיאר הנאשם ויכוח שהתגלע בינו לבין ד', עמו אין לו היכרות מוקדמת. הנאשם טען כי ד' הניח עליו את ידיו וקילל אותו, כאשר עקב כך חש מאוים ומבוהל ועל כן פעל באופן אלים. עם זאת התקשה הנאשם להסביר לשירות המבחן את המניעים הרגשיים שהובילו להתנהגותו הקיצונית. הנאשם ביטא חרטה על התנהלותו ועל הפגיעה שהסב לד', בפרט נוכח גילו. לדברי הנאשם, מדובר בהתנהלות חריגה לאורחות חייו והוא גם הביע נכונות לפצות את המתלונן על מעשיו.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, מבין את הפסול בהם ואת הנזק שגרם לד'. עוד התרשם השירות כי מדובר בנאשם שאינו מאופיין בדפוסי התנהגות אלימים ומושרשים באישיותו. בנסיבות אלה ציין שירות המבחן כי ענישה בדרך של של"צ עשויה להוות ענישה חינוכית-שיקומית, כאשר באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק שנגרם יקטן הסיכון להישנות ביצוע עבירות. עם זאת, בהתחשב בחומרת העבירה והשלכותיה המליץ השירות להוסיף ולהשית על הנאשם גם מאסר על תנאי ופיצויים, אשר יציבו גבול ברור ומרתיע להתנהגותו.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לעונש:

10. מטעם המאשימה הוגשו, כראיות לקביעת העונש, המסמכים הבאים:

(א) הצהרה מטעם בת נוספת של ד', המשמשת כאפוטרופסית שלו (סומנה ע/1). בהצהרה מצוין כי ד' מוכר כנכה, לאחר שעבר שלושה אירועים מוחיים שגרמו לו לפגיעה מוטורית. בהצהרה נטען כי עקב הפגיעה סובל ד' מחוסר ראייה בעין שמאל, מסייטי לילה ומחוסר יציבות בהליכה, עד כדי הפלת דברים מידיו. עוד סובל ד' מעייפות תמידית.

(ב) תמונות פניו של ד', במהלך אשפוזו לאחר האירוע (סומנו ע/2). בתמונות ניתן לראות את החבלה המדממת, שנגרמה לד' באזור עין שמאל.

(ג) דו"ח ניתוח רפואי מיום 13.06.2019 (שבוע לאחר האירוע. סומן ע/3). מהדו"ח עולה כי בעת קבלתו של ד' בבית החולים, ביום 06.06.2019 לקראת חצות, הוא סבל מדמם תת לחמית נרחב, והיה צורך לתפור חתכים מעל הגבה ובאזור האף. עם זאת צוין שהקרנית נמצאה שקופה וללא סימני חדירה.

11. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, והדגישה כי הנאשם תקף את ד' בשתי מכות אגרופ לפניו, תוך שחדל ממעשיו רק כאשר מ', בתו של ד', יצאה מדירתה וצעקה על הנאשם. עוד הטעימה ב"כ המאשימה, כי כתולדה מהתנהגותו הבריונית והאלימה של הנאשם נפל ד' על הקרקע, משקפיו נשברו ונגרמה לו חבלה של ממש (דימום תת לחמי). המתלונן פונה לבית החולים ואף נדרש לניתוח.

12. במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי של ההגנה על שלום הגוף, כאשר חומרת מעשיו ברורה וזועקת. הנאשם נטל לעצמו את החירות להכות בנפגע העבירה ולגרום לו לחבלות ממשיות, הניכרות הן מהתמונות (ע/2) והן מהמסמכים הרפואיים (ע/3). עוד הפנתה ב"כ המאשימה להצהרת האפוסטרופסית (ע/1) וכן הדגישה את פער הגילאים המשמעותי בין הנאשם לבין קורבנו.

13. אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה ממשית, לפי הוראות סעיף 368(א) לחוק העונשין, הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 3163/17 **שבח נ' מדינת ישראל** (19.06.2017). באותו מקרה, אם גם בנסיבות החמורות במידה מסוימת מעניינו, נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר בפועל קצר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וב"כ המאשימה עתרה לאימוצו גם בעניינו.

14. לענין גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה, בהגינותה, את נסיבות הקולה של העדר כל עבר פלילי ונטילת אחריות, במסגרת תסקיר חיובי. עם זאת, לא מדובר במקרה בו ניתן להסתפק בפיצוי ושל"צ גרידא, נוכח כיעור המעשה וחומרתו. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה להשתת עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, פיצוי משמעותי לקרבן על סך 10,000 ₪ ומאסר על תנאי.

15. ב"כ הנאשם, מצידו, הגיש כראיות לקביעת העונש את המסמכים הבאים:

(א) אסופת המסמכים שסומנה 1/ס - הכוללת אישור רפואי (מיום 29.12.2020) בענין מצבה הרפואי של אם הנאשם; מכתב המלצה (מיום 28.12.2020), ממפקדו של הנאשם במילואים, המשבח את תפקודו כחובש קרבי; תעודת בוגר תואר שני במדעים (M.Sc.) של הנאשם, מאוניברסיטת בן-גוריון; ואישורים מעת הפסיכולוגית והפסיכיאטר המטפלים בנאשם מאז שנת 2017.

(ב) מכתב סיכום מחלה בעניינו של ד', מהמחלקה הגריאטרית בבית החולים שיבא (סומן 2/ס) - מדובר במכתב מיום 22.08.2018, דהיינו כמעט שנה לפני מועד האירוע מושא כתב האישום. מהמכתב עולה כי מצבו הרפואי של ד' היה קשה כבר אז, לרבות בכל הקשור לאובדן שדה הראיה בעין שמאל. עוד צוינו הפרעות התנהגות עד כדי אלימות, כאשר ניכר כי שיפוטו של ד' לקוי והוא זקוק להשגחה מתמדת.

16. ב"כ הנאשם הדגיש, בפתח טיעונו, את התיקון המשמעותי שנערך בעובדות כתב האישום, בהשמטת הטענה שלפיה הפגיעה בד' הובילה באופן מידי לאיבוד ראייה חד בעין שמאל. תיקון זה נערך

על רקע ראייתי, בעקבות התיעוד הרפואי שהציגה ההגנה (2/ס), המלמד כי לא ניתן לייחס לנאשם אחריות לפגיעה בראייה שממנה סובל ד'. בהקשר זה אף הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי, כעולה מתיעוד זה, גם הפגיעות אותן ציינה האפוסטרופסית בהצהרתה הן פגיעות מהן סבל ד' עוד לפני האירוע דנא.

17. אשר למעשה עצמו הטעים הסניגור כי הנאשם נטל אחריות עליו באופן מיד, עוד במהלך חקירת המשטרה. הנאשם ביקש סליחה, הביע צער על מעשיו והסביר כי פעל מתוך לחץ נפשי. ההודאה ונטילת האחריות המשיכו גם בבית המשפט, בהודאה בעובדות כתב האישום המתוקן; וכן בנטילת האחריות בפני שירות המבחן. עוד תיאר ב"כ הנאשם את נסיבותיו האישיות של מרשו, גם כהשתקפותן בתסקיר שירות המבחן, תוך הדגשה כי מדובר באדם נורמטיבי לעילא ללא כל רישומים קודמים. הנאשם הוא אב לשתי בנות קטנות, כיום במשמורת משותפת שלו ושל גרושתו, ואף מטפל באמו החולה.

18. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגיש הסניגור את היבטי הקולה. מדובר באירוע לא מתוכנן, שפרץ בעקבות ויכוח שהתנהל בין ד' לבין הנאשם. במסגרת הוויכוח הניח נפגע העבירה את ידיו על הנאשם, וזה בתגובה תקף אותו. ב"כ הנאשם הטעים כי אמנם לא היה במעשיו של ד' כדי להצדיק את תגובת הנאשם, אך הבהיר כי השילוב בין מצב הלחץ בו היה שריו הנאשם באותו רגע לבין מצבו הנפשי הכללי הם שהובילו לתוצאה - הפסולה לחלוטין. בהקשר זה, לשיטת הסניגור, יש גם לתת את הדעת לכך שעסקין בקורבן חסר כושר שיפוט, היבט שכנראה תרם לדרך השתלשלות העניינים.

19. בנסיבות אלה עתר הסניגור לאימוץ המלצת שירות המבחן להסתפקות בעונש של "צ". דומה כי הסניגור אכן ער לכך שמדובר בענישה מקלה מאוד בהשוואה למדיניות הענישה הנהוגה, אך לדידו השתת מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות תגרום לנזק רב לנאשם, המצוי כאמור במשמורת משותפת על בנותיו הקטנות. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הפנים והבין את חומרת מעשיו, נסיבות חייו הן מיוחדות ונורמטיביות, האירוע הוא ספונטני על רקע התלהטות יצרים, ובהתחשב בכל אלה ניתן לדידו להסתפק בענישה המקלה.

20. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"אני מאוד מצטער על מה שקרה. אני מרגיש מאוד רע ולוקח אחריות מלאה. אני רוצה להתנצל בפניו ובפני המשפחה שלו. מה שקרה זה לא אני. אני מאוד מתבייש בזה. אני עושה הכל כדי לא להיכנס למצבים כאלה. זה פשוט לא אני"** (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 30 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

21. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית משפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיני הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה, בהתאם להוראות חוק העונשין, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

22. הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה של עבירות האלימות, אשר פוגעות בערכים החברתיים של ההגנה על שלום הציבור ועל שלוותו, ההגנה על שלום הגוף, וכן פוגעות במרקם החברתי וביכולת לקיים חברה תרבותית ומתוקנת. כידוע, תנאי יסודי לקיומה של חברה חופשית ותרבותית הוא עקירת האלימות הפיזית מן השורש. לפיכך, במיוחד כאשר מדובר בעבירות אלימות הגורמות לחבלות

של ממש - קל וחומר כאשר מדובר בתקיפת זקנים - הפסיקה חוזרת ומדגישה את האינטרס הציבורי המובהק בהשתתפות עונשים מרתיעים הכוללים מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

23. מדיניות ענישה זו היא ידועה ומשתקפת הן בפסיקה אליה הפנתה, כאמור, ב"כ המאשימה והן בפסיקה ענפה נוספת (ר', למשל, עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21036-09-21 **זנפירוב נ' מדינת ישראל** (29.12.2021)). אשר לנסיבות הספציפיות של המקרה דנא מדובר, בהיבט הקולה, במעשה נקודתי-רגעי, כאשר גם לנפגע, ד', היתה תרומת-מה להתפתחות השתלשלות העניינים. עם זאת, מדובר לא במכת אגרוף אחת אלא בשתי מכות אגרוף, ובכאלה שהנאשם כיוון לפניו של הנפגע, המבוגר ממנו בשנות-דור, אשר תוצאתן היתה גרימת חבלה של ממש.

24. בהתחשב במכלול נסיבות אלה, כמו גם במדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

25. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה. יוטעם, כי המקרים בהם רשאי בית המשפט לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם הם יוצאי דופן ונדרשים לשיקולי שיקום, שאינם מתקיימים במקרה דנא. אכן, בהתחשב במכלול נסיבות העניין שלפניי אין מקום לחריגה כה ניכרת ממתחם העונש ההולם עד כדי הסתפקות בשל"צ גרידא. יתר על כן, חריגה כאמור אף אינה עולה בקנה אחד עם דברי הנאשם, עליהם חזר גם לפניי, שלפיהם הוא נוטל "**אחריות מלאה**" על מעשיו. פשיטא, שנטילת אחריות אינה אקט מילולי בלבד, אלא עליה להיות מלווה בנכונות לשאת בעונש ההולם; ומשהפנים הנאשם את חומרת מעשיו עליו גם להפנים את הצורך בנשיאת עונש, בוודאי כאשר לא מדובר בעונש - שאף לא התבקש - של מאסר בפועל לנשיאה מאחורי סורג ובריח.

26. אשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, על פני הדברים יש לגזור אותו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. כאמור הנאשם, בן 44 שנים כיום, הוא אדם נורמטיבי ללא כל רישומים קודמים או מאוחרים לביצוע העבירה. בנוסף, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ונכונות לשאת בעונש, ואף השתלב - עוד לפני האירוע מושא כתב האישום - בהליכים הטיפולים הנדרשים לו, בהם הוא מתמיד עד היום.

ו. סוף דבר:

27. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) חודשיים מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 18.08.2022.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 13.11.2022 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מתום נשיאת המאסר בדרך של עבודות שירות, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) פיצויים לנפגע העבירה בסך של 6,000 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.11.2022 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי נפגע העבירה, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ח אלול תשפ"ב, 14 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.